

CSOÓRI SÁNDOR

*Napot ígértél**csonka szonett*

*Napot ígértél nekem, Istenem!
Meleg tengert és forró homokot,
amelyben ropogásra sül meg a remény
és halálaimból is föltámadhatok.*

*Mi lett a lázas ígéretből? Semmi!
A tengerből éles borotvapengék
röpülnek ki a partra s összevérzik
a térdem, lábfejem, mint amikor rég*

*a réti folyó sásrengetege közt
naphalaidat hajsoltam vadul,
hogy csodáiból jusson nekem is.*

*Jutott, jutott, de egy sincs már sehol.
A tengerből egy bika lép a partra.
Lehet, hogy ezt egy más Isten akarja.*

Mintha csak lakodalom készülne

*Dohog a malom, basadozik az ég.
Mondjatok gyorsan valamit,
hogy megérthessem legalább a csöndet.*

*Apám most támad föl
váratlanul a temetőben,
harminc év után először most támad föl.*

*Körülnéz, topog, nem tudja, hol van.
Kotorgatja magáról le
a sárgás anyaföldet.*

[*Csoóri Sándor versei*]

*Kabátja északi oldalát
moha-foltok lepik el sűrűn.
Odaröpiül két vaddarázs és megszagolják.*

*A templomrom mögül valaki azt kiáltja:
süssünk lángon egy saskeselyűt,
s igyunk rá megváltó forrásvizet.*

*Mintha csak örült lakodalom készülődne
a temetőben, és apám lenne az árva násznagy.
Integetek neki, de nem int vissza.*

1472 DÓZSA GYÖRGY 1972

Balogh István munkája